

Med en Stemme, der gjaldede i Hallen som en Lur, sagde han:

„Maa ogsaa jeg faa Lov til at sige Hr. Pastor Hansted Tak for, hvad vi har hørt af ham i Dag . . . men mest dog for, at han er her til Stede. Jeg tror, at vi nu alle kan sige, at vi har fundet den Mand, som vi har længtes efter, og at vi ikke tog fejl i at glæde os, da vi hørte, hvem det var, der skulde blive vores Kap'lan her i Sognet. Kanske vi ikke har været saadan rigtig klar over det før, — og saa vil jeg bare sige, at det maa Kap'lanan saa ha'e vos undskyldt for — men i Dag har vi faaet Øjnene op for, hvem han er, og siger ham rigtig saa mange Tak.“

„Hør! Hør!“ lød det fra Ungdommen i de tætpakkede Vinduer og fra Mændene langs med Væggene, mens Kvinderne nikkede bifaldende.

„Og maa jeg saa endnu blot faa Lov til at sige saa meget som, at . . . skulde der i Anledning af denne Dag komme Bryderier og Ubehageligheder for Kap'lanan deroppe fra — noksagt! — saa er der Plads til en Præst ogsaa hernede hos os! Kommer Hr. Hansted i Forlegenhed deroppe — ikke sandt, Venner? — saa staar vi alle parat med aabne Arme og tager imod ham med et voldsomt Hurra! Skal vi gi'e hinanden et Ord paa det?“